

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 684/2023
14.03.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Зорана Хацића, Мирјане Андријашевић, Весне Мاستиловић и Марије Терзић, чланова већа, у парници тужилаца АА из ... и ББ из ..., чији је пуномоћник Маријана Радека Симић, адвокат из ..., против тужене ВВ из ..., чији је пуномоћник Борис Вршка, адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 950/22 од 22.09.2022. године, у седници већа одржаној дана 14.03.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 950/22 од 22.09.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужилаца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 950/22 од 22.09.2022. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 950/22 од 22.09.2022. године, у ставу првом изреке, одбијена је жалба тужилаца и потврђена пресуда Основног суда у Старај Пазови број П 869/18 од 14.01.2022. године, којом је одбијен примарни захтев тужилаца којим је тражено да се утврди да је Уговором о поклону закљученим дана 27.01.2014. године и овереним 04.03.2014. године пред Основним судом у Старај Пазови Ов. број .../... између ГГ и тужене ВВ повређено право на нужни део тужилаца АА и ББ, те да је сваки тужилац носилац права својине у висини од 1/8 идеалног дела на непокретностима уписаним у лист непокретности број ... КО ..., и то породичне стамбене зграде број 1 са земљиштем под зградом објектом површине 160 м², спратности ПР, к.п. број ... КО ..., помоћне зграде број 2 спратности ПР, са земљиштем под зградом објектом површине 53м²; помоћне зграде број 3 спратности ПР, са земљиштем под зградом објектом површине 40м², к.п. број ... спратности КО ..., земљиште уз зграду објекат површине 5 ари, кп број ... КО ...; њива 3. класе површине 8 ари 13 м², к.п. број ... КО ... (где је укупна површина парцеле бр. ... КО ... 1566 м²), њива 3. класе површине 15 ари 9м², к.п. број ... КО ..., што је тужена дужна признати и трпети, као и евентуални тужбени захтев тужилаца којим су тужиоци тражили да се утврди да је Уговором о поклону закљученим дана 27.01.2014. године и овереним

04.03.2014. године пред Основним судом у Старој Пазови Ов број .../... утврди да је повређено право тужилаца на нужни део и да се обавезе тужена да тужиоцима исплати новчану противвредност непокретности које је стекла предметним уговором о поклону и то сваком тужиоцу понаособ по 1/8 вредности непокретности коју су имале у моменту њиховог стицања на страни тужене, као и захтев за трошкове поступка и којом су обавезани тужиоци да туженој солидарно накнаде трошкове парничног поступка у износу од 251.650,00 динара. У ставу другом изреке одбијен је захтев тужилаца за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужиоци су благовремено изјавили ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној, применом члана 404. Закона о парничном поступку

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије, на основу члана 404. став 2. Закона парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/2011...10/23, у даљем тексту: ЗПП), Врховни суд је оценио да нема места одлучивању о ревизији као изузетно дозвољеној.

Правноснажном пресудом одбијен је тужбени захтев тужилаца, јер су нижестепени судови утврдили да је конкретни уговор о поклону симулован, а да је дисимуловани уговор по својој правној природи неправи уговор о доживотном издржавању којим је уговорена обавеза тужене да своју мајку ГГ издржава до смрти, да се брине о њеном здрављу, набавља јој лекове, обезбеди смештај, храну, медицинску помоћ и негу и након смрти о свом трошку сахрани, а ГГ јој је дозволила да се одмах упише као власник непокретности из уговора, са теретом права доживотног уживања у корист ГГ, на основу одредбе члана 66. став 2. Закона о облигационим односима.

Имајући у виду садржину тражене правне заштите, чињенице утврђене у поступку, начин пресуђења и разлоге на којима су засноване одлуке нижестепених судова, Врховни суд је оценио да су нижестепене одлуке у складу са праксом и правним ставовима израженим у одлукама Врховног суда у којима је одлучивао о истоветним захтевима странака, са истим или сличним чињеничним стањем или правним основом, због чега нема услова за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, а ради разматрања правног питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права. Тужени уз ревизију није доставио правноснажне пресуде из којих би произлазио закључак о различитом одлучивању у истој или битно сличној чињенично-правној ситуацији. Ревизијом се указује на битне повреде поступка из члана 374. став 1. у вези члана 8. ЗПП и у вези са тим на погрешно утврђено чињенично стање, што не представља разлог за примену института изузетне дозвољености ревизије. Основаност тужбеног захтева и примена материјалног права зависе од конкретне чињеничне грађе. Примена овог института предвиђена је искључиво за питања материјалног права, па је потребно да се у ревизији јасно наведе правно питање чије разматрање се предлага и образложи потреба његовог разматрања у смислу испуњења услова прописаних у члану 404. став 1. ЗПП, што у конкретном случају није учињено.

Из наведених разлога, на основу члана 404. став 1. ЗПП одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 403. став 3. ЗПП, Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Према члану 403. став 3. ЗПП ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима, ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 17.08.2018. године. Вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде је износ од 2.360.556,00 динара. Првостепена пресуда донета је 14.01.2022. године. Другостепена пресуда донета је 22.09.2022. године.

Како у конкретном случају вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде (19.999,41 евро) не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, ревизија није дозвољена применом члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Весна Субић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**